

На основу чланова 10. и 127. став 1. Закона о високом образовању („Службени гласник Републике Српске“, бр. 73/2010, 104/2011, 84/2012, 108/2013, 44/2015, 90/2016, 5/2017 – одлука УС и 31/2018), те чланова 171. и 172. став 3. Статута Универзитета у Бањој Луци, Сенат Универзитета у Бањој Луци на 34. сједници одржаној 28.02.2019. године, усвојио је

П Р А В И Л Н И К

О ПРИЗНАВАЊУ СТРАНИХ ОБРАЗОВНИХ КВАЛИФИКАЦИЈА ЗА ПОТРЕБЕ НАСТАВКА ШКОЛОВАЊА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БАЊОЈ ЛУЦИ И ПОСТУПКУ ЕКВИВАЛЕНЦИЈЕ РАНИЈЕ СТЕЧЕНИХ АКАДЕМСКИХ ЗВАЊА НА УНИВЕРЗИТЕТУ У БАЊОЈ ЛУЦИ

І Д И О ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет)

- (1) Овим Правилником утврђују се поступак и критеријуми за признавање страних образовних квалификација, за потребе наставка образовања на Универзитету у Бањој Луци (у даљем тексту: Универзитет).
- (2) Овим Правилником ближе се уређују поступак и критеријуми за еквиваленцију звања стеченог по ранијим прописима на Универзитету, са новим звањем, које се стиче у складу са Законом о високом образовању, Статутом и другим општим актима Универзитета.
- (3) Поступци и критеријуми који су овим Правилником предвиђени за признавање стране образовне квалификације аналогно се примјењују и на признавање домаће образовне квалификације стечене посредством формалног, неформалног и других видова образовања и учења.

Члан 2. (Кориштени појмови)

- (1) Појмови кориштени у овом правилнику имају сљедеће значење:

Академско признавање стране образовне квалификације је формално потврђивање нивоа постигнутог образовања, стечених знања, вјештина и компетенција подносиоца захтјева у сврху приступа даљим студијама, што може укључивати и признавање неформалног образовања, те других видова образовања и учења.

Биографски документ је мјеродаван опис или реконструкција академских постигнућа заснован на: детаљним информацијама које даје подносилац захтјева о садржају, обиму и нивоу образовања; документима и додатним доказима достављеним од стране

подносиоца захтјева (документи о образовању, потврде о радном искуству или неки други доказ који може помоћи да се потврде информације добијене од подносиоца захтјева).

Високошколска диплома је јавна исправа о стеченом високом образовању.

Додатак дипломи је јавна исправа која чини саставни дио високошколске дипломе у којој су садржани опис природе, нивоа, повезаности садржаја и статуса студија које је њен ималац похађао и успјешно завршио.

Еквиваленција је поступак у коме се врши изједначавање звања које је стечено на Универзитету по прописима који нису засновани на Европском систему преноса бодова (*European Credit Transfer System*, у даљем тексту: *ECTS*) правилима студија, са новим звањима, стеченим у складу са *ECTS* правилима студија.

Исходи учења су изјаве/искази којима се изражава шта студент треба да зна, разумије и/или је у стању да покаже на крају одређеног раздобља учења. Описују знање, вјештине и ставове које ће студенти стећи током студија.

Лице са недовољном документацијом или без документације подразумијева избјеглице, расељена лица, азиланте или лица у статусу супсидијарне заштите, као и друга лица која из оправданих разлога не могу документовати квалификације на које се позивају, а које су доставиле доказ од надлежне установе којим потврђују тај статус, у складу са примјенљивим прописима.

Лице у статусу супсидијарне заштите је лице којем није одобрен статус азиланта али ужива одређена права на територији државе пријема, у складу са важећим међународним уговорима и домаћим законодавством.

Неформално образовање је образовање које се стиче ван званичног образовног система, али се одвија у оквиру флексибилно структурисаног контекста учења усмјереног на оспособљавање за рад и друге социјалне активности, као и лични развој. Ово образовање не води стицању образовне квалификације, али се може окончати формализованом провјером исхода учења, односно стечених знања, вјештина и компетенција, те стицањем одговарајуће исправе о томе.

Образовна квалификација је диплома или други еквивалентан документ издат од надлежних власти, образовних институција, центара за обуку и усавршавање и других овлаштених установа, којим се потврђује да је носилац исправе успјешно завршио, у потпуности или дјелимично, одговарајући програм образовања, стекао одговарајућа знања, вјештине и компетенције односно стекао одређену образовну квалификацију у складу са прописима земље у којој је издата.

Признавање образовне квалификације је поступак којим се потврђује вриједност стране образовне квалификације и утврђује право на наставак образовања, односно право на укључивање у нивое високог образовања на Универзитету.

Страна високошколска образовна квалификација је свака јавна исправа коју издаје страна високошколска установа, осим исправа које су стечене на територији бивше СФРЈ до 6. априла 1992. године и јавних исправа и документа из Споразума о узајамном признавању докумената у образовању и регулисању статусних питања ученика и студената („Службени гласник Републике Српске“, број: 79/05), стечене на акредитованим високошколским установама у Републици Србији.

Формално образовање је образовање које се одвија и стиче у оквиру организованог и структурисаног контекста учења, у образовним установама и према верификованим програмима, а завршава издавањем јавне исправе о стеченом степену образовања, односно о стеченој и општепризнатој квалификацији.

(2) Сви појмови који су у овом правилнику кориштени у мушком или женском роду подразумјевају оба рода.

Члан 3. (Циљеви и принципи)

(1) Циљ Правилника је олакшавање међународне и унутрашње мобилности особља и студената, те унапређење и олакшавање поступка признавања.

(2) Поступак признавање заснован је на сљедећим принципима:

- свако лице има право да затражи признавање своје стране образовне квалификације, неформалног образовања и других видова образовања и учења;
- поступак признавања је једнак за све, није допуштена дискриминација према било којој стварној или претпостављеној основи, као што су: пол, раса, сексуална оријентација, физички или други недостатак, брачно стање, боја коже, језик, вјероисповијест, политичко или друго мишљење, национално, етничко или социјално поријекло, веза с неком националном заједницом, имовина, рођење, старосна доб или неки други статус односно било која друга околност која није повезана с вриједношћу образовне квалификације чије се признавање тражи;
- критеријуми за признавање су транспарентни и досљедни што обезбјеђује једнако признавање за све подносиоце захтјева;
- информације о поступку признавања су доступне подносиоцима захтјева;
- једном извршено признавање истог студијског програма вриједи за све наредне идентичне случајеве;
- поступком признавања подносиоцу захтјева се признају сва права у погледу наставка образовања као у земљи у којој се признавање врши;
- сваки подносилац захтјева има право жалбе на одлуку о признавању.

(3) У поступку признавања примјењују се и други принципи и правила у складу са, Конвенцијом Савјета Европе/*UNESCO*-а о признавању квалификација у високом образовању у европској регији („Службени гласник БиХ“, број 16/03-Међународни уговори) и њеним пратећим документима, *UNESCO*-вом Препоруком о признавању студија и квалификација у високом образовању (27. сједница, Париз, 13.11.1993. године), *UNESCO*-вим Смјерницама за признавање, валидацију и акредитацију резултата неформалног и информалног учења, Ревидованим стандардима и смјерницама за обезбјеђивање квалитета у Европском простору високог образовања (Конференција министара надлежних за високо образовање Европског простора високог образовања, Јереван, мај 2015. године) те другим домаћим и међународним прописима у области високог образовања.

II ДИО

ПРИЗНАВАЊЕ ВИСОКОШКОЛСКИХ КВАЛИФИКАЦИЈА СТЕЧЕНИХ НА СТРАНИМ ВИСОКОШКОЛСКИМ УСТАНОВАМА

(Поступак и критеријуми за признавање висошколских квалификација стечених на страним висошколским установама за потребе наставка образовања на Универзитету)

Члан 4. **(Активна легитимација и надлежност)**

(1) Поступак признавања се покреће на основу претходно поднесеног захтјева лица које своје образовање жели да настави на Универзитету.

(2) Право на признавање имају држављани Босне и Херцеговине, страни држављани, лица без држављанства, азиланти, лица којима је признат избјеглички статус те лица којима је признат статус супсидијарне заштите.

(3) Право на признавање имају и лица која из оправданих разлога, и упркос њиховим истрајним напорима, не могу документовати образовне квалификације, неформално образовање и друге видове образовања и учења, за које захтијевају да им се исти признају.

(4) Захтјев се подноси надлежном факултету/Академији, на обрасцу који је приложен овом Правилнику, те чини његов саставни дио.

Члан 5. **(Документација)**

(1) Уз захтјев за признавање стране образовне квалификације прилажу се сљедећи документи:

- образовна исправа, у оригиналу и овјереној копији, или други доказ о стеченом образовању односно стеченом знању, вјештинама и компетенцијама којима се доказује образовање или стечена знања, вјештине и компетенције,
- додатак дипломи,
- препис положених испита и остварених *ECTS* бодова који издаје високошколска установа, уколико установа не издаје додатак дипломи,
- препис положених испита уколико је образовна исправа стечена у земљи која нема *ECTS* систем кредита,
- службени план и програм студија у оригиналу или преузет са *web* странице образовне установе, односно његов сажетак са назначеним линком на коме се програм може пронаћи, а који мора одговарати плану и програму студија по којем је подносилац захтјева студирао,
- овјерене копије претходно стечених образовних квалификација уколико исте имају утицај на укупно стечено високо образовање,
- биографија на обрасцу *European Curriculum Vitae*,
- копија исправе о држављанству или изјава подносиоца захтјева да не посједује држављанство,
- документ којим се доказује промјена имена и/или презимена,
- завршни рад, уколико је исти претходно стицању квалификације, у оригиналу, овјереној копији или електронском формату,
- изјаву о сагласности подносиоца захтјева за провјеру информација о стеченом образовању,
- потврда о уплати накнаде за трошкове поступка.

(2) Уколико неки од докумената из става (1) овог члана, није сачињен на једном од језика који су у службеној употреби у Босни и Херцеговини, потребно је доставити и његов овјерени превод.

(3) У случају да је захтјев непотпун или нејасан, подносиоцу захтјева оставља се рок од максимално 30 дана да исти допуни или појасни.

(4) У случају да се у остављеном року захтјев не допуни или појасни, исти ће бити одбачен закључком као неуредан.

(5) Против тог закључка дозвољена је жалба.

Члан 6. **(Комисија за признавање)**

(1) Поступак признавања проводи комисија, као стручно тијело организационе јединице, коју, на приједлог декана, именује наставно-научно/умјетничко вијеће факултета/Академије.

(2) Одлуком о формирању комисије из става (1) овог члана, утврђује се број, састав и мандат чланова комисије, као и друга питања од значаја за рад комисије.

(3) Комисији ће потребну административну и техничку помоћ пружати стручне службе факултета/Академије.

Члан 7. (Доступност рада)

(1) Информације о поступку и критеријумима академског признавања страних образовних квалификација, неформалног образовања и других видова образовања и учења треба да буду јавно доступне.

(2) Поступци признавања дио су унутрашњег система обезбјеђења квалитета те, као и остале дјелатности високог образовања подлијежу вањском вредновању, у складу са постојећим правилима.

Члан 8. (Провјера вјеродостојности докумената)

(1) У поступку академског признавања образовне квалификације, стечених знања, вјештина и компетенција, комисија може извршити провјеру вјеродостојности исправе, односно података о стеченом образовању.

(2) Провјеру вјеродостојности комисија може извршити директно или посредством других надлежних институција (Министарство за наунотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво Републике Српске, Центар за информисање и признавање докумената из области високог образовања и сл.).

Члан 9. (Провјера и вредновање садржаја докумената)

(1) Поступак признавања обухвата провјеру вјеродостојности из члана 8. овог Правилника, административну и стручну обраду захтјева, те вредновање претходног образовања на основу достављених докумената.

(2) Административна провјера односи се на утврђивање садржи ли достављени захтјев сву потребну и ваљану документацију, те да ли га је поднијела овлаштена особа.

(3) Стручна провјера подразумијева утврђивање релевантних чињеница о образовном и квалификационом систему земље у којој је издата страна образовна квалификација, статусу

установе која је исту издала, те све релевантне информације о стеченој образовној квалификацији односно образовању:

- Информације о образовном и квалификационом систему земље, те статусу установе, подразумевају информације о постојању националног квалификационог оквира те његовој повезаности са Европским квалификационим оквиром за цијеложивотно учење (*EQF-LLL*) и, ако је примјењиво, са Квалификационим оквиром европског простора високог образовања (*QF-EHEA*), статусу образовне установе и образовног програма те све друге информације битне за вредновање образовне квалификације, стечених знања, вјештина и компетенција.
- Информације о образовној исправи, стеченим знањима, вјештинама и компетенцијама, односно резултатима учења, укључују информацију о нивоу стране образовне исправе, стечених знања, вјештина и компетенција на основу информације о положају у квалификационом систему земље у којој су стечени, односно положају у националном квалификационом оквиру (уколико постоји), повезаности са Европским квалификационим оквиром за цијеложивотно учење и, ако је примјењиво, са Квалификационим оквиром европског простора високог образовања, те информације о нивоу завршеног образовног програма, стечених знања, вјештина и компетенција према *UNESCO*-вој Међународној стандардној класификацији образовних програма (*ISCED*).
- Информације о образовној исправи и стеченим знањима, вјештинама и компетенцијама укључују и информације о правима која се стичу у земљи у којој је образовање стечено, о могућностима за стицање образовања кроз вредновање неформалног и других видова образовања и учења, те стицање образовања, дјелимично или у цјелини, на даљину, као и о обезбјеђењу квалитета за образовање на даљину.

(4) Вредновањем садржаја из достављених докумената треба да се утврди да ли су разлике између стране образовне квалификације, стечених знања вјештина и компетенција толико значајне да би се допустило признавање. Посебно треба утврдити да ли су разлике у кључним елементима једног или више програма који су водили до образовне квалификације, неформалног образовања и других видова образовања и учења, толико значајне да се образовна квалификација или резултати учења не би могли признати.

(5) При вредновању образовне квалификације, неформалног образовања и других видова образовања и учења, комисија треба утврдити да ли постоје битне разлике које ће водити до непризнавања, при чему посебно узима у обзир:

- ниво образовне квалификације, студијског програма, неформалног образовања и других видова образовања и учења, услове уписа, дужину и квалитет студија, те права која даје страна исправа у земљи у којој је образовање стечено,
- радно оптерећење, изражено кроз *ECTS* или неки други кредитни систем, фонд часова образовања или учења, израду завршног рада и слично,

- квалитет институције и студијског програма, неформалног образовања и других видова образовања и учења,
- профил студијског програма, неформалног образовања и других видова образовања и учења, при томе водећи рачуна да ли резултати учења стечени неформалним образовањем и другим видовима образовања и учења одговарају резултатима учења прописаних датим студијским програмом на Универзитету од најнижих резултата учења појединачног предмета до резултата учења на нивоу образовне квалификације.

Члан 10.

(Признавање страних образовних квалификација)

(1) Уколико се потпуно признавање стране образовне квалификације, због битних разлика, не може извршити, надлежни орган разматра могућност других форми признавања: условног, дјелимичног и алтернативног, у складу са принципима и одредбама из докумената споменутих у члану 3. став (3) овог Правилника.

(2) Условним признавањем признаје се образовање подносиоца захтјева на нивоу образовне квалификације и допушта се упис на одговарајући студијски програм уз испуњење недостајућих услова приступа датом студијском програму (полагање испита, семинарски радови, истраживање, пракса и слично) током трајања самог студијског програма.

(3) Дјелимичним признавањем се признају само појединачни кредити, односно резултати учења, а подносиоцу захтјева се омогућава да се упише на студијски програм нижег нивоа од траженог и да му се признају положени испити, односно резултати учења.

(4) Алтернативним признавањем се признаје образовна квалификација, односно резултати учења нижег нивоа од оног захтијеваног од подносиоца захтјева, или се признаје исти ниво, али се омогућује упис на студијски програм сличан захтијеваном од подносиоца захтјева.

(5) Уколико високошколска установа располаже потребним капацитетима, може се подносиоцу захтјева омогућити посебно образовање ван студијских програма, како би се елиминисале битне разлике које су препрека наставку образовања на програму захтијеваном од подносиоца захтјева.

(6) Уколико се не може извршити ни алтернативно признавање, захтјев подносиоца се одбија.

(7) У рјешењу о одбијању захтјева за признавање се износе разлози зашто се признавање не може извршити и како подносилац захтјева треба поступити да би му се могао омогућити наставак образовања.

Члан 11.

(Рокови и правна средства)

- (1) Захтјев за признавање рјешава се најкасније у року од 60 дана од дана подношења уредног захтјева.
- (2) О захтјеву, на образложен приједлог комисије, одлучује наставно-научно/умјетничко вијеће факултета/Академије.
- (3) На основу одлуке наставно-научног/умјетничког вијећа факултета/Академије, декан доноси рјешење којим се утврђује на којој години и којем циклусу студија кандидат наставља школовање, са којим бројем бодова и са којим додатним обавезама.
- (4) Уз одлуку из става (3) овог члана прилаже се увјерење о признатим испитима.
- (5) Против рјешења из става (3) овог члана може се поднијети жалба Сенату Универзитета, у року од 15 дана од пријема рјешења.
- (6) Одлука Сената је коначна.
- (7) Против коначне одлуке Сената може се тужбом покренути управни спор пред надлежним судом у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Члан 12.
(Евиденција)

- (1) Универзитет је обавезан водити евиденцију и чувати документацију о проведеним поступцима признавања, као и податке о признању страних образовних квалификација евидентирати у јединствени Информациони систем Универзитета, у складу са примјенивим правилима.
- (2) Након окончане процедуре признавања, оригинал образовне исправе, односно доказ о стеченом образовању, знању, вјештинама и компетенцијама, враћа се подносиоцу захтјева, а сачињава и задржава његова копија за потребе евиденције и архивирања.

(Признавање неформалног и других видова образовања и учења)

Члан 13.
(Документација)

- (1) На поступак признавања стране квалификације стечене посредством неформалног и других видова образовања и учења аналогно се примјењују правила за признавање образовне квалификације стечене посредством формалног образовања.
- (2) Уз захтјев за признавање неформалног и других видова образовања и учења прилажу се сљедећи документи:

- исправа којом се доказује завршено раздобље студија/обуке, стечена знања, вјештине и компетенције, издата од образовне институције, центра за обуку и усавршавање или других установа којом се потврђује да је носилац исправе дјелимично завршио одговарајуће образовање/обуку, односно стекао одговарајућа знања, вјештине и компетенције,
- документи којима се доказује стечено неформално и други видови образовања и учења, као нпр. сертификат, програм рада, уговор о раду, потврда послодавца и/или установа у којима је кандидат био ангажован и сл.,
- овјерене копије претходно стечених образовних квалификација, уколико исте имају утицај на укупно стечено високо образовање,
- биографија на обрасцу *European Curriculum Vitae*,
- копија исправе о држављанству, или изјава подносиоца захтјева да не посједује држављанство,
- документ којим се доказује промјена имена и/или презимена,
- изјава о сагласности подносиоца захтјева за провјеру информација о стеченом образовању/обуци,
- потврда о уплати накнаде за трошкове поступка.

(3) Уколико неки од докумената из става (1) овог члана, није сачињен на једном од језика који су у службеној употреби у Босни и Херцеговини, потребно је доставити и његов овјерени превод.

(4) Уколико комисија из приложене документације није у могућности да са сигурношћу утврди стечене исходе учења, може организовати адекватно тестирање кандидата.

(5) У зависности од природе студија и предмета за који се захтијева признавање, тестирање из претходног става може бити организовано у облику усмене или писмене провјере знања или практичне демонстрације стечених исхода учења, а у складу са одговарајућим правилима и стандардима који се примјењују у формалном образовању на Универзитету.

(Признавање страних квалификација избјеглица, расељених лица, азиланата или лица у статусу супсидијарне заштите)

Члан 14.

(Докази и доказивање)

(1) Када је подносилац захтјева за наставак образовања лице у статусу избјеглице, расељеног лица, азиланта или лице у статусу супсидијарне заштите, а не располаже потребном документацијом, комисија ће, у сваком појединачном случају, на основу достављеног биографског документа и достављених доказа, извршити процјену да ли су подаци у биографском документу вјеродостојни.

(2) При процјени вјеродостојности достављених доказа, комисија ће вредновати раније стечене квалификације, приложене дипломе, увјерења, опис програма, радно искуство, као и осталу документацију коју је доставио подносилац захтјева за наставак образовања.

(3) Уколико комисија не може да утврди вјеродостојност података наведених у биографском документу, потребни подаци ће се тражити од надлежних министарстава у Републици Српској и Босни и Херцеговини, као и од високошколских установа које су наведене у биографском документу.

(4) Уколико комисија утврди вјеродостојност података наведених у биографском документу у одлуци о признавању права на наставак школовања образложиће се на основу чега је утврђена вјеродостојност истих.

III ДИО

ЕКВИВАЛЕНЦИЈА РАНИЈЕ СТЕЧЕНИХ ЗВАЊА НА СА НОВИМ ЗВАЊИМА

Члан 15. **(Поступак)**

(1) Лица која су на Универзитету стекла звања по ранијим прописима имају право, али не и обавезу, да траже еквиваленцију раније стечених звања са новим звањима.

(2) Поступак еквиваленције раније стечених звања на Универзитету са новим звањима покреће се на захтјев лица које је раније стекло звање на Универзитету.

(3) За поступак из става (1) овог члана надлежан је факултет/Академија који је издао диплому о стеченом звању, односно факултет/Академија који је матичан за ту област у вријеме подношења захтјева из става (1) овог члана.

(4) Захтјев се подноси на обрасцу који је приложен овом Правилнику, те чини његов саставни дио.

Члан 16. **(Документација)**

Уз захтјев за покретање поступка еквиваленције доставља се овјерена фотокопија дипломе, те други документи који су неопходни за одлучивање по захтјеву.

Члан 17. **(Одлучивање о захтјеву)**

(1) Декан факултета/Академије, по пријему захтјева, формира трочлану комисију за провођење поступка еквиваленције.

(2) Комисија ће припремити извјештај о захтјеву који ће садржавати приједлог о еквиваленцији.

(3) При предлагању одлуке по захтјеву, комисија ће примјењивати законска рјешења и подзаконске акте усклађене са законом, којима се регулишу кориштење титула, стицање научних и стручних звања, те листу стручних, академских и научних звања који су на снази у вријеме доношење одлуке о захтјеву.

(4) Рјешење о еквиваленцији доноси декан факултета/Академије најкасније у року од 60 дана од дана подношења уредног захтјева.

(5) Против рјешења о еквиваленцији може се поднијети жалба Сенату Универзитета у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(6) Одлука Сената је коначна.

(7) Против коначне одлуке Сената може се тужбом покренути управни спор пред надлежним судом у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Члан 18.

(Јединствени општи критеријуми за еквиваленцију)

При предлагању одлуке о захтјеву, комисија ће се руководити сљедећим општим јединственим критеријумима за еквиваленцију:

- Раније стечено двогодишње више образовање, специјалистичко образовање стечено након основних петогодишњих или шестогодишњих студија, научно звање магистра наука/умјетности немају еквивалента у новим звањима.
- Раније стечено образовање након три године основних студија и стручно звање одређено законом, изједначиће се са новим звањем *bachelor* (дипломирани), уз назнаку одговарајућег занимања и стечених 180 *ECTS* бодова.
- Раније стечено високо образовање и стручно звање одређено законом, након четири године основних студија, изједначиће се са новим звањем *bachelor* (дипломирани), уз назнаку одговарајућег занимања и стечених 240 *ECTS* бодова.
- Раније стручно звање специјалисте, стечено након четворогодшњих основних студија и једногодишњих специјалистичких студија, изједначиће се са новим звањем *master*, уз назнаку одговарајућег занимања и стечених 300 *ECTS* бодова.
- Раније стечено високо образовање и стручно звање одређено законом, након пет или шест година студирања, изједначиће се са новим звањем *master*, уз назнаку одговарајућег занимања и стечених 300, односно 360 *ECTS* бодова.

IV ДИО

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 19.

(Трошкови)

- (1) Трошкове поступка регулисаног овим правилником сноси подносилац захтјева.

(2) Висину трошкова из става (1) овог члана утврђује Управни одбор Универзитета.

(3) Подносилац захтјева ослобођен је трошкова поступка признавања уколико има статус азиланта, лица коме је признат избјеглички статус или лица коме је признат статус супсидијарне заштите.

Члан 20.
(Престанак важења ранијих прописа)

Ступањем на снагу овог Правилника престају да важе: Правилник о поступку еквиваленције раније стечених звања, поступку вредновања високошколских исправа за потребе наставка школовања на Универзитету у Бањој Луци од 11.07.2012. године и Правилник о поступку еквиваленције раније стечених звања на Медицинском факултету Универзитета у Бањој Луци од 31.01.2013. године.

Члан 21.
(Започети поступци)

Поступци признавања започети прије ступања на снагу овог Правилника довршиће се по одредбама ранијих прописа о академском признавању.

Члан 22.
(Примјена других прописа)

На сва питања која нису регулисана овим Правилником примјењиваће се одредбе Закона о општем управном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/2002, 87/2007 - испр., 50/2010 и 66/2018).

Члан 23.
(Ступање на снагу)

Овај Правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања на *web* страници Универзитета.

Број: 02/04-3.409-6/19
Датум: 28.02.2019. године

ПРЕДСЈЕДАВАЈУЋИ СЕНАТА
РЕКТОР
Проф. др Радослав Гајанин, с.р.